

Bernardo Bellotto, urodzony 20 maja 1722 w Wenecji, jest jednym z czołowych osiemnastowiecznych malarzy europejskich. Siostrzeniec i uczeń Canaletta (Wenecja 1697-1768), już w bardzo młodym wieku opanował sztukę tworzenia pejzaży miejskich, stając się *alter ego* swego mistrza. Podróżował do Florencji, Rzymu, Mediolanu, Turynu i Werony. W 1747 udał się do Drezna, na dwór Augusta III, elektora saskiego i króla Polski. Podczas wojny siedmioletniej chronił się w Wiedniu i w Monachium, gdzie malował dla władców i dworzan. Jego niezwykle obrazy przedstawiające stolice Europy zaliczane są do arcydzieł XVIII-wiecznego malarstwa europejskiego. **Ostatnim przystankiem w jego podróży była Warszawa**, do której dotarł zimą 1767 roku. Spotkanie z ostatnim królem Polski **Stanisławem Augustem Poniatowskim**, oświeconym mecenasem zagranicznych artystów, skłoniło go do pozostania w Warszawie aż do śmierci 17 listopada 1780. Jako nadworny malarz, Bellotto udokumentował barokową Warszawę i Wilanów w serii dwudziestu sześciu niezwykle pięknych pejzaży, polskiego skarbu narodowego. Z obrazami wiązała się dramatyczna historia. Wywiezione do Rosji, zwrócone w 1922, cudownie ocalone podczas pożaru Zamku Królewskiego we wrześniu 1939, w 1940 zostały skonfiskowane przez Gestapo i zwrócone w 1945.

20 maja 2022 roku przypada 300 rocznica narodzin wielkiego malarza. Jest to okazja by odkryć go na nowo.

Dzięki użyciu technologii fotograficznej ostatniej generacji wejdziemy w obrazy, ukazując detale w innej sytuacji trudne do uchwycenia. Nadamy głos wielu charakterystycznym postaciom, które wypełniają obrazy Bellotta, i odkryjemy moc narracyjną jego dzieł, prawdziwych przedstawień życia w tamtych czasach. Kuratorką naukową filmu będzie Bożena Anna Kowalczyk, jedna z głównych badaczki dzieł Bellotta i Canaletta.